

मलः। अस्य जलभागः शिराभिर्वस्तिनीतोमूलं भवति उक्तं च “आहारस्य रसः सारःसारहीनोमलद्रवः। शिराभिस्तज्जलं नीतं वस्तिमूलत्वमाप्नुयात्। शेषं कीदृशं भवेत्तस्य तत् पुरीषं निगद्यते। समानवायुना नीतं तत्तदिति मलाशये” तत्र मलाशयालयेनापानवायुना प्रेरितं मूलं नेदभ्रगमार्गेण, पुरीषं शुदमार्गेण, शरीराङ्गहिर्याति। उक्तं च “मूत्रानूपस्यमार्गेण, पुरीषं शुदमार्गतः। अपानवायुना क्षिप्रं बहिर्याति शरीरतः”। उपस्थः शिरोभगश्च। रसस्तु समानवायुना प्रेरितोधमनीमार्गेण शरीरारम्भकस्य रसस्य स्थानं हृदयं गत्वा तेन सह मिश्रितो भवति उक्तं च “रसस्तु हृदयं याति समानसरुतेरितः। स तु व्यानेन विक्षिप्तः सर्वान् धातून् विवर्द्धयेत्। कोदारेषु यथा कुल्या पुष्पाति विविधौषधीः। तथा कलेवरे धातून् सर्वान् बर्द्धयते रसः”। रसस्तु तत्र तत्र विधा भिद्यते उक्तं च चरके “स्थूलसूक्ष्ममलैर्भेदैस्तत्तत्र विधा रसः”। अधिकआहारपाकशब्दे वक्ष्यते।

आमिच्चा स्त्री आमिष्यते सिच्यते मिष-सक्। तप्ते पक्ने दुग्धे दधिधोगाज्जाते (खाना) पदार्थे। “तप्ते पयसि दध्यानयति सा वैश्वदेव्यामिच्चा भवति वाजिभ्योवाजिनम्” श्रुतिः “आमिच्चापदसाञ्जिध्यात् तस्यैव विषयार्पणम्” भट्टका०।

आमिच्चीय न० आमिच्चायै हितं छ। आमिच्चोपकरणे दधि “आमिच्चीयं दधि क्षीरं पुरोडाशयंतथौषधम्” भट्टिः। ख आमिच्चोणमप्यत्र न०। यत् आमिच्च्यमप्यत्र न०।

आमितौजि पुंस्त्री अमितौजसोऽपत्यम् बाह्वा० इज् सलोपश्च। अमितौजसोऽपत्ये स्त्रियां ङीप्।

आमिचि पुंस्त्री अमितस्यापत्यं इज्। अमितापत्ये तत्र भवादि गहा० छ। आमिचोयः तद्गवादौ त्रि० युवापत्ये तु नडा० फक्। आमितायणः अमितयुवापत्ये आमिले-रपत्यम् तिका० फिज्। आमितायणः तदपत्ये। अमितखेदम् अण्। आमिलः शतोःसम्बन्धिनि त्रि० “न्रसामामिलो व्यधिरादधर्षति” ऋ० ६, २८, ३।

आमिश्च त्रि० आ+मिश्च-घञ्। मिलिते संश्लिष्टे। “चेतो-जन्मशरप्ररूनमधुभिव्यामिश्चतामाश्रयत्” नैष०। वेदे क्वचित् रस्य लः। आमिश्चः। “स सोम आमिश्चतमः” ऋ० ६, २८, ४।

आमिष न० आमिषति सिञ्चति स्नेहम् आ+मिष-क्लिप्। मांसे “आयेवयो मवृष्टतत्यामिषिः” ऋ० ६, ४६, १४ “आमिषि मांसे” भा०।

आमिष न० आमिषति स्नेहम् आ+मिष-सेचने क अस-टिपच् दीर्घश्च, वा। १मांसे स्नेहातिरेकात्तस्य तथात्वम् २भोग्यवस्तुमात्रे ३उत्कोचे ४सुन्दररूपादौ ५लोभे ६लोभनीये विषये च। तत्रमांसे “उपानयत् पिण्ड-मिवामिषस्य” रघुः “आमिषं कलहं हिंसां-वर्षट्क्षौ विवर्जयेत्” स्मृतिः “भुङ्क्ते यश्च निरामिषं स हि भवे-ज्जन्मान्तरे पण्डितः” ज्योति०। “जन्मान्तरे पाण्डित्यकामो जन्मतिथावामिषं न भुञ्जीतेति” गदाधरः। “कालशाकं महाशाकं खड्गलोहामिषं मधु” दश मासांस्तु तप्यन्ति वराहमहिषामिषैः” मनुः “सात्विकी जपयज्ञश्च नैवेद्यैश्च निरामिषैः” दुर्गो०त० पु० नाधीयीतामिषं जग्ध्वा “तन्नामिषेण कर्त्तव्यम्” इति च मनुः। लोभनीये “रन्ध्रा-न्वेपथदक्षाणां द्विषामामिषतां ययौ” “आकृष्य सद्गुण-जुषा सुरसामिषेण” आनन्दटन्दा०। “प्राणानेवात्तु-मिच्छन्ति नवाच्चाभिषगर्द्धिनः” मनुः। “पलाशाभामिषं पश्यं जम्बीरञ्च फलेष्वपोति” स्मृतौ निरामिषव्रते आमिष-तल्यतया बर्जनीये ७पस्व० ८ जम्बीरफले च।

आमिषप्रिय पु० ईत०। १कङ्कपक्षिणि। २सांसाभिला-षिणि त्रि०।

आमिषाशिन त्रि० आमिषमश्नाति अश-णिञि ईत०। मांसभक्षके “दिनोपवासी तु निशाभिषाशी” हास्या० स्त्रियां ङीप्। आमिषभुगादयोऽप्यत्र।

आमिषी स्त्री आमिषं तदाकारोऽस्यस्य जटायाम् अर्श० अच्-गौरा० ङीष्। जटामांस्याम्। ततः चतुरर्थ्याम् भध्वा० यत्। आमिष्यः आमिषोसन्निवृष्टदेशदौ त्रि०।

आमुक्त त्रि० आ+मुच-क्त। परिहिते “आमुक्तमुक्ता-लतमस्य वक्रः” भाषः।

आमुक्ति स्त्री आ-मुच-क्तिन्। १परिधाने, मर्यादायाम् वा अव्ययी०। २सुक्तिपर्यायान्ने अव्य० “आमुक्तिं श्रियमन्विच्छेत्”। समासाभावे आ सुक्तीरित्येव।

आमुख न० आमुखयति अमिमुखीकरोति दर्शनार्थं परि-षदोऽनेन आमुख+णिच्-करणे अच्। नाटकाङ्गभेदे “तल्ल-क्षणभेदोदाहरणानि” सा०द०यथा “नटी विदूषकोवापि पारिपार्श्विक एव वा। सूत्रधारस्य संहिताः संलापं यत्र कुर्वते। चित्तैर्वाक्यैः स्वकार्यैस्तैः प्रस्तुताक्षेपि-भिर्मिथः। आमुखं तत्तु विज्ञेयं नान्ना प्रस्तावनापि सा। सूत्रधारसदृशत्वात् स्थापकोऽपि सूत्रधारउच्यते। तस्यासुचरः पारिपार्श्विकः। तस्मात् किञ्चिद्दूरोनटः”।